

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 104.

Z KRAKOWA DNIA 27 GRUDNIA 1826 ROKU WE ŚRODĘ.

— Z Krakowa. —

W dalszym ciągu posiedzenia 5go Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiej w dniu 11. Grudnia 1826 r.

Reprezentant Kadłubowski oświadczył się za projektem i za najsurowszemi karami na Defraudantów, byle tylko Senat w ostatniej niewyrokował Instancyi.

Marszałek Seymowy przedstawiał Izbie przesłanie projektu tego celem roztrząśnienia i wyjaśnienia onego, do Kommissyi Prawodawczej.

Delegowany z Akademii Paweł Czaykowski w zabranym głosie żądał, ażeby projekt przed odesłaniem go do Kommissyi Prawodawczej, poprzednio w Izbie był roztrząsanym, wnosił również, że użycie Defraudantów do robót publicznych, i połączenie ich z istotnymi zbrodniarzami, zamiast zatamowania przestępstwa w samym jego źródle, większe daleko źle za sobą pociągnie skutki, a wynagrodzenie urzędnikom za denuncyacye o Defraudacyach jako oddzielną pensyą już płatnych, może niekiedy do niewinnych oskarżeń z naruszeniem osobistego bezpieczeństwa być przyczyną.

Assessor Seymu Soczyński na uczyniony wniosek Delegowanego z Akademii Pawła Czaykowskiego oświadczył, że obawa z robót publicznych i połączenia Defraudantów z zbrodniarzami usunięta być może, gdy iak dawniej w oddzielnych aresztach osadzonemi i do robót wewnątrz domu użytymi będą.

Delegowany z Akademii Paweł Czaykowski wyraził, że gdyby były domy robocze, zatrudnienie pracą Defraudantów byłoby z prawdziwym pożytkiem, dotąd jednak takowych nieznayduie.

Delegowany z Kapituły X. Teodór Sołtyk obstaiąc przy swoim zdaniu dopraszał się o kreskowanie, czyli projekt ten do właściwej Kommissyi ma być odesłanym.

Izba Prawodawcza nakoniec na przedstawienie Marszałka, projekt rzezonny do Kommissyi Prawodawczej przesłać postanowiła, z dodaniem by następnie Kommissyi Skarbowey do opinii był udzielonym.

Sekretarz Seymowy odczytał projekt do ustawy, podwyższający podatek osobisto-klasyczno-przemysłowy do Złpol: 24,000 na rok 1827/8.

Reprezentant Kadłubowski z uwagi na

na stan Obywateli oświadczył niemożność przyjęcia odczytanego projektu.

Izba Prawodawcza projekt o podwyższenie podatku Osobisto-klassyczno-przemysłowego do Kommissyi Skarbowey odesłać uchwaliła.

Poczem Sekretarz Seymowy odczytał nadeszły Reskrypt Senatu wyznaczający z swej strony Delegowanych do Kommissyi Seymowych, oczem Izba też Kommissyie zawiadomić postanowiła.

Reprezentant Kadłubowski z powodu umieszczenia w Obrazie Kraiu o wydany Prokuratorom przez Senat Instrukcyi, żądał nadesłania teyże Izbie, końcem roztrząśnienia i osądzenia zgodności teyże z prawem.

Marszałek na wniosek Reprezentanta Kadłubowskiego oświadczył, że żądanie nadesłania Instrukcyi Prokuratorom wydanej jest zbyt czynnem, gdy stanowi przedmiot Administracyiny i Władzy Senatu ulega.

Reprezentant Kadłubowski Prokuratora Urzędnikiem Sądowym uważając, przedstawił Izbie potrzebę mienia wiadomości o Instrukcyi wydanej, ażeby zważyć czyli z istotnymi zasadami prawa nie jest w sprzeczności.

Marszałek objaśniając powołanie Prokuratora, że nie jest Urzędnikiem Sądowym, lecz Urzędnikiem z ramienia Rządu dodanym usprawiedliwił, że Rządowi któremu z mocy władzy wykonawczej Prawo i obowiązek nad zachowaniem całości ustaw służy, Prawa wydania na ten cel Instrukcyi Prokuratorom zaprzeczyć niemożna, żeby jednak troskliwość Reprezentanta Kadłubowskiego zaspokoić sądził, ażeby zdanie swoje na piśmie podał, a toż jeżeli się Izbie zdawać będzie Senatowi przesłanym zostanie.

Assessor Seymu Soczyński względnie wniosku Reprezentanta Kadłubowskiego o-

znaymił, że każde Prawo w skutku iedynie jego ogłoszenia obowiązuie, Instrukcyja przeto wzmiankowana, jako do wiadomości Mieszkańców nie udzielona wiązać nas niemoże, i w tem Senat Rządzący co do ogłoszenia nie musiał widzieć potrzeby.

Reprezentant Czerniński imieniem Obywateli Gminy III. M. Krakowa, wniósł do Izby Prawodawczej prośbę, mającą za cel wyjednanie u Senatu Rządzącego rozporządzenia, mocą którego na Placu Szczepańskim sprzedarz mąki, kaszy i chleba Krowdarskiego, ogrodowizn i wełny nieprzerwanie odbywaćby się mogła.

Assessor Seymu Soczyński wniósł, że lubo oznaczenie placu do sprzedaży różnych artykułów jest Attrybucyją Władzy Administracyiny, uważałby iednak za stósowne, ażeby z względu zapewnienia Obywateli widoków korzyści, stałe co do placów wydzielić się mających na sprzedaż wydał przepisy.

Izba Prawodawcza prośbę tę Senatowi Rządzącemu do urzędowego użycia przesać postanowiła.

Delegowany Sedzia Pokoju Jan Mieroszewski wnosł głos na piśmie względem przyspieszenia skutku zapadłej uchwały Seymowej, co do wyprowadzenia kanałów z Domów prywatnych i połączenia tychże z kanałem publicznym, za pośredniczem wyrachowaniem stosunku do repartycyi kosztów, z podatku Dymowego przez Właścicieli domów opłacić się winnych.

Marszałek Seymu na głos Delegowanego Sędziego Pokoju Jana Mieroszewskiego oznaymił, że Senat Rządzący ciągle tem zatrudnia się przedmiotem; niemoże iednak wynaleść takiej zasady, któraby sprawiedliwy stosunek w wyrachowaniu kosztów wskazała, i to jest główną przyczyną zwłoki.

Assessor Seymu Soczyński przedstawił ró-

wnieź potrzebę przyspieszenia wynalezienia zasad w repartycji kosztów, ażeby Właściciele budowaniem kanałów zająć się mogli, ile że na Budżecie umieszczoną iaż była Summa 16,000 złp. w pomoc tym, którzy nie są w stanie zapłacenia na raz pierwszy kosztów z repartycji wynikających.

Reprezentant Czerniński przedstawiając Izbie Prawodawczej wielorakie zasady, które użyty do tego czynu projektował, a które niestósownemi względnie sprawiedliwego rozkładu kosztów na budowanie kanałów okazały się, wnosił z swej strony, za naydogodniejszą podstawę, każdego Właściciela summiennie corocznie ocenić przychody, i w miarę tych ciężar stawiania kanałów rozłożyć, z dodaniem by sam Rząd budową ich, oraz reparacyą zajął się, do czego nawet zamówił sobie mowca obszerniejsze myśli Izbie Prawodawczej przełożyć, który to wniosek Delegowanego Sędziego Pokoju Jana Mieroszewskiego Izba Senatowi przestać uchwaliła.

Przytem posiedzenie do dnia piątnastego, to jest 13 Grudnia, z powodu odbywać się mających w dniu 12 Grudnia Sessyi w Kommissyiach Skarbowey i Prawodawczej odroczone zostało.

Jacek Kieżarski,
Sekretarz Seymowy.

Z Warszawy d. 19 Grudnia

Rocznica Imienia Najjaśniejszego Cesarza i Króla obchodzoną była na dniu wczorajszym w Stolicy Królestwa Polskiego z przyzwoitą i naywiększą uroczystością. Jego Cesarzewiczowska Mość Wielki Xiążę Konstanty, raczył nayłaskawiej przyymować powinszowania Władz tak cywilnych jako i wojskowych. W godzinach rannych odbyło się nabożeństwo w Kościele Metropolitalnym S. Jana, na którym znajdowały się wszystkie

Władze, tudzież lud licznie zebrany, który wznosił naygłębsze modły do Przedwiecznego o iak naydłuższe i nayszczęśliwsze Prowadzenie drogiego sercu Polaków Monarchy. Z powodu uroczystości dnia tego, JW. Prezydentujący w Radzie Administracyney dał świetny obiad w pałacu Namiestników Królewskich, na który nayznakomitsze osoby zaproszone zostały. Wieczorem Miasto oświecono.

Kurs Listów Zastawnych

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych

z Kuponem płatnym d. 22 b. m.

Przedający żądają zł. 77 gr. 15.

Kupujący dają — 77 — —

Istotnie przedano po 77 gr. 7½ i 77 gr. 15.
przez Meklerów przysięgłych.

W Warszawie d. 18 Grudnia 1826 r.

F. H. Schaber S. G. K. W.

Na ostatnich targach Warszawskich płacono za korzec żyta zł. od 13 do 14 i grosz srebr: — Pszenicy od 14 do 19 i pół. — Jęczmienia od 12 i pół do 15. — Owsa od 9 do 10. — Siana furę iednokonną od 12 do 18; parokonną od 20 do 27. — Słomy furę zwycazną od 5 do 7.

Z Petersburga d. 20 Listopada d. K.

(Z Gazety Senackiej.)

Przez naywyższy dyplomata, datowany dnia 30 Października r. b. Cesarz Jegomość raczył udarować brylantowemi znakami orderu S. Alexandra Newskiego, Hrabiego Woroncowa, Jenerała Adjutanta, Jenerała piechoty, na dowód wysokiego zadowolenia J. C. M. ze służby i prac jego zawsze odznaczających się pożytkiem oyczynny, szczególniej zaś okazanych teraz, w czasie układów z pełnomocnikami Turckiem i w kermani

gdzie przez roztropne jego starania, ukończone zostały długie spory, które mieszały dobrą zgodę pomiędzy Rossyją a Portą Otomańską i położona została trwała zasada, zawsze pożądanego pokoju.

Przez najwyższy dyplomata, datowany dnia 8 Listopada, Cesarz Jegomość raczył Biskupa dyecezyi Borgoskiej w W. X- Finlandzkim, Doktora Teologii Molandera, nayłaskawiey mianować Kawalerem orderu S. Anny 1wszey klasy.

Przez Ukaz Najwyższy do Najswiętszego Synodu, pod dniem 6 Listopada, Arcybiskup Twerski Jonasz, nayłaskawiey mianowany Arcybiskupem Kazańskim i Smbirskim z zachowaniem tytułu członka Synodu na jego zaś miejsce przeniesiony na dyecezyją Twerską Arcybiskup Kazański Ambroży, z nadaniem mu stopnia z dawniejszey dyecezyi, dla obudwóch zaś, na pierwsze opatrzenie się domowe, rozkazano wydać po 1000 rubli, z summ na departament duchowny przeznaczonych.

Przez najwyższy Ukaz J. C. M. do Rządzącego Senatu, pod dniem 14 Listopada, na zaświadczenie J. C. M. Cesarzewicza Wielkiego Xiążęcia Konstantego Pawłowicza, Gubernator Cywilny Grodzieński, Radca Stanu Bobiatyński, nayłaskawiey mianowany Rzczywistym Radcą Stanu.

Przez najwyższy Ukaz J. C. M. do Rządzącego Senatu pod dniem 17 Listopada, Marszałek Gubernialny Włodzimierski, Rzczywisty Radca Stanu, Xiążę Golicyn, nayłaskawiey mianowany Gubernatorem Cywilnym Saratowskim.

— Dnia 23. —

Pracowity nasz Pisarz Mikołaj Iwanowicz Gnedice, ukończył kilkoletnie tłumaczenie Iliady Homera w hexametrach i miał

szczęście złożyć je Najjaśniejszemu Cesarzowi Jegomości.

Jego Cesarska Mość dał najwyższe zezwolenie, ażeby Ruska Iliada poświęconą była Naydostojniejszemu Jego Imieniowi i nayłaskawiey udarował tłumacza pensyją dożywotnią po trzy tysiące rubli na rok.

Dnia 17 b. m. o godzinie 2giey z południa umarł tu w 62 roku życia, po długiey chorobie, znaiomy Mineralog Rossyjski, Rzczywisty Radca Stanu i Kawaler, Bazyl Michałowicz Sewergin, od roku 1789 członek Cesarskiej Akademii Nauk i wielu innych uczonych towarzystw. Liczba jego dzieł dowodzi równie niezmordowaney jego pracowitości, iak i odznaczaiącey się nauki, a stawia go w rządzie z nayznakomitszeimi uczonemi krajui. W nim nauki utraciły gorliwego czelciecia, Akademia pracowitego i dostojnego członka, a kraj męża, którego imie w rocznikach literatury jego stanie się niezapomnianem.

II.

Akt oddzielny tyczący się Xięztw Multan i Wołoszczyzny.

W IMIE BOGA WSZECHMOGĄCEGO.

Ponieważ Hospodarowie Multan i Wołoszczyzny wybier ni są z pomiędzy Boiarów kraiovców, przeto na przyszłość wybr ich odbędzie się w kaźdey właściwey prowincyi, stosownie do woli i zezwolenia Wysokiey Porty, przez ogólne zgromadzenie Dywanu, podług dawnego zwyczaju kraiowego.

Boiarowie Dywanu kaźdey prowincyi, iako zgromadzenie kraiowe i z ogólnem przychyleniem się mieszkańców, wybiorą na godność Hospodara, iednego z naydawniejszych Boiarów, a razem nayzdalniejszego do iey piastowania, i przedstawią Wysokiey Porcie wybranego kandydata, który, jeżeli go Wysoka

Porta potwierdzi, zostanie Hospodarem i otrzyma inwestyturę. — Gdyby dla ważnych przyczyn mianowanie wybranego kandydata nie było zgodne z chęcią W. Porty, w tym razie gdy oba Dwory rozstrzygną te ważne przyczyny, wolno będzie polecić wzmiankowanym Boiaram, aby przystąpili do wyboru innej osoby.

Przeciąg zarządu Hospodarów będzie iak dawniej trwać przez 1 t 7, rachując od dnia ich mianowania, i niemoga postracić swojej godności przed upłynieniem tego okresu. Jeżeli w ciągu swojej administracyi w czem wykroczą, W. Porta uwiadomi o tem Rossyjskiego Ministra, a po sprawdzeniu z iedney i drugiej strony, gdy się okaże, iż Hospodar w istocie przewinił, možnago złożyć z urzędu; w takim tylko przypadku jego destytucya jest dozwolona.

Hospodarowie, którzy przez całe lat 7 swego urzędu nie dadzą słuszney przyczyny do ważnych i prawnych z żaleń tak obu Dworom, iak krajowi, będą mianowani na drugie lat 7, jeżeli prowincjonalne Dywany podadzą o to prośbę do W. Porty, i jeżeli wszyscy mieszkańcy zadowoleni będą z ich rządów.

Jeżeli się zdarzy, że który Hospodar podzięknie za urząd przed upłynieniem lat 7, z powodu starości, choroby, lub innej iakięj przyczyny, W. Porta uwiadomi o tem Dwór Rossyjski, poczem abdykacya może nastąpić, gdy na nią obadwa Dwory zezwolą.

Każdy Hospodar złożony z urzędu po ukończeniu lat oznaczonych, lub któryby zań podziękował, utraci swój tytuł i będzie mógł weyść na powrót do rządu Boiarów, z warunkiem, że nie będzie mieszał spokoyności kraju, lecz nie mógł być członkiem Dywanu, ani piastować żadnego publiczne-

go urzędu, ani powtórnie zostać wybranym na Hospodara.

Synowie Hospodarów złożonych z urzędu, lub którzy zań podziękowali, zatrzymają dostojność Boiarów, będą mogli piastować krajowe urzędy i zostać Hospodarami.

W przypadku złożenia lub śmierci Hospodara, dopóki niewybiorą po nim następcy, administracyja wakującego Xięztwa powierzona będzie Kaymakanom mianowanym przez Dywan pomienionego Xięztwa.

Ponieważ Hatty - Szeryf z roku 1802 nakazał znieść podatki, należytości i rekwizycyje zaprowadzone od 1198 (1783) roku, Hospodarowie łącznie z Boiarami właściwych Dywanów oznaczają i ustanowią podatki i roczne opłaty w Multanach i Wołoszczynie, biorąc za zasadzę rozporządzenia wydane w skutek Hatty-Szeryfu z 1802 roku. Nie mogą Hospodarowie w żadnym przypadku zaniedbać ścisłego dopełnienia tego rozporządzenia. Mieć będą wzgląd na przedstawienia Ministra J. C. Mości i przez Rossyjskich Konsulów podane na mocy odebranych rozkazów, od Dworu Rossyjskiego, tak w tym przedmiocie, iako i względem utrzymania krajowych przywilejów, a szczególniej względem zachowania zastrzeżeń i artykułów umieszczonych w niemiejszym akcie.

Hospodarowie oznaczają łącznie z właścicielami Dywanami, liczbę Bezslów w każdej prowincyi, stosownie do liczby istnacej przed wybuchnięciem rozruchów 1821 roku.

Skoro ta liczba zostanie raz ustanowiona, nie będzie można iey pod pozorem powiększyć, chyba gdyby z iedney i drugiej strony uznano tego niezbędną potrzebę, i ma się rozumieć, że Bezslowie będą nadal wybierani podług zwyczaju zaprowadzonego przed wybuchnięciem rozruchów w 1821 roku; że ich Agowie będą nadal wybierani i

mianowani w sposobie iak przed pomienioną epoką, i że wreszcie Beszlowie i ich Agowie dopełniać będą iedynie obowiązków, do których pierwiastkowo byli postanowieni, nie mogąc się mieszać do kraioowych interessów, ani wdawać się w żadną inną sprawę.

Maiętności zabrane w Wołoszczyźnie i Multanach, od strony Ibraikowa, Kiergowy i Kul i po za Olta, będą właścicielom powrócone, i oznaczony zostanie termin do ich oddania, w właściwych firmanach, które będą przesłane do kogo należy.

Multańscy i Wołoscy Boiarrowie, którzy byli przymuszani, iedynie z powodu ostatnich zamieszek, opuścić swoją oyczyznę, mogą do niej bezpiecznie powrócić, nie będą od nikogo napastowani, i powrócą do zupełnego używania swoich praw, przywilejów, dóbr i własności iak ich przedtem używali.

W. Porta, przez wzgląd na nieszczęścia których z powodu ostatnich zamieszek doznały Xieztwa Multan i Wołoszczyzny, na dwa lata uwolni ich od danin i należności, którą płacić iey są obowiązane; po upływie tego i przeciagu czasu, pomienione daniny i należności, opłacone będą podług tary oznaczoney przez Hatty-Szeryfy z 1802 i w żadnym przypadku powiększać ich nie można. Wysoka Porta nada także mieszkańcom Xieztw obu, wolność handlu wszystkimi płodami ich ziemi i przemysłu, któremi będą mogli rozporządzać podług upodobania swego, prócz ograniczeń, iakich domagają się z iedney strony dostawy corocznie należne w Porcie, którey te prowincye są prawie szpichlerzem, a z drugiey zaopatrzenie kraju. Wszystkie rozporządzenia Hatty-Szeryfu z 1802, dotyczące się tych dostaw i regularnego uiszczania się za nie po cenie bieżącej, podług którey płacone bydź mają, a którey oznaczenie należeć będzie w razie sporów do

Dywanów Xieztw obu; przywrócone zostaną do swojej mocy, i na przyszłość z najsćśięszą dokładnością zachowywane.

Boiarrowie obowiązani będą wypełniać rozkazy Gospodarów, i względem nich zachowywać się w granicach zupełney uległości; ze swojej strony Gospodarowie nie będą mogli samowolnie powstawać przeciw Boiarrowi i naznaczać im nie zasłużonych kar, iezeliby dowiedzionego nie popełnili występku, i ciż Boiarrowie ulegną tylko karze po osadzeniu ich, stosownie do praw i zwyczajów kraioowych.

Ponieważ zamieszki wydarzone w ostatnich latach w Multanach i Wołoszczyźnie przyniosły najoćśszy uszczerbek rozmaitym gałęziom administracyi wewnętrzney, Gospodarowie obowiązani będą zająć się niezwłocznie razem z Dywanem Xieztwa, środkami potrzebnymi do ulepszenia stanu Xieztw powierzonych ich staranności, a środki te będą przedmiotem ogólnego urzędzenia dla kaźdey prowincyi, które niezwłocznie wykonana zostanie.

Wszystkie inne prawa i przywileie Xieztw Multan i Wołoszczyzny i wszystkie Hatty-Szeryfy dotyczące się ich, utrzymane będą i zachowane o tyle, o ile niniejszym aktem umiarkowane nie zostały.

Dla tego śmy podpisani pełnomocnicy N. Cesarza Rossy opatrzeni pełnomocnictwem powyższem, zgodnie z pełnomocnikami Wysokiey Porty Ottomańskiej, urządziliśmy i postanowiliśmy względem Multan i Wołoszczyzny powyższe punkta, które są skutkiem artykułu 3 umowy objaśniającej i potwierdzającej traktat w Bukaresćcie zawarty w 8 artykułach, na konferencyjach w Akermanie między nami i pełnomocnikami Ottomańskimi. — Działo się w Akermanie d. 25 Września 1826.

(podp.) Hrabia M. Worontow (L.S.)
R. Beauquier (L.S.)

Niniejszy akt oddzielny, ratyfikowany został przez J. C. Mość 14 Paździer. 1826.

III.

Akt oddzielny dotyczący się Serwii.
W IMIĘ BOGA WSZECHMOGĄCEGO.

Wysoka Porta, mając iedynie na celu wierne dopełnienie zastrzeżeń artykułu 8go traktatu w Bukaresćcie, i dozwołiwszy poprzednio deputowanym Serwian w Konstantynopolu, przełożyć iey żądania swego narodu, o przedmiotach naystosowniey mogących umocnić bezpieczeństwo i dobry byt tego kraju, a że ci deputowani wyrazili poprzednio w swojej prośbie, życzenie narodu względem niektórych takowych przedmiotów iako to: wolności wyznania, wyboru naczelników, niepodległości wewnętrzney administracyi, połączenia porozdzielanych powiatów Serwii, połączenia rozmaitych podatków w ieden, odstąpienia Serwianom zarządu dobr należących do Muzułmanów, z obowiązkiem opłacania dochodu ich wspólnie z daniną, swobody handlu, pozwolenia kupcom Serwiańskiemu odbywania podróży po krajach Porty, za ich własnymi paszportami, założenia szpitalów, szkół i drukarni, i nareszcie zakazu osiadania w Serwii innym Muzulmanom prócz tych, którzy do załogi fortec należą. Gdy zajmowano się sprawdzeniem i urzędzeniem powyżey wzmiankowanych punktów, zasze przeszkody do ich odroczenia skłoniły. Lecz Wysoka Porta trwając dziś ieszcze w zamiarze nadania narodowi Serwian korzyści zapewnionych artykułem 8 traktatu w Bukaresćcie, urządzi zgodnie z deputowanemi Serwian w Konstantynopolu powyżey wzmiankowane żądania tego wiernego i uległego narodu, iako też wszystkie inne, ktore iey przełoży Deputacyia Serwian, a ktore nie będą przeciwne stanowi poddanych Państwa Otomańskiego.

Wysoka Porta uwiadomi Dwór Cesarzsko-Rossyjski o wykonaniu artykułu 8 traktatu

w Bukaresćcie, i udzieli iey firman opatrzony w Hatty-Szeryf, przez który niniejsze korzyści nadane zostaną.

Dla tego my podpisani pełnomocnicy N. Cesarza Wszech Rossyy, opatrzeni pełnomocnictwem naywyższem, zgodnie z pełnomocnikami Wysokiey Porty Otomańskiej, urządziliśmy i postanowili względem Serwian, powyższe punkta, ktore są skutkiem artykułu 5. umowy objaśniającey i potwierdzający traktat w Bukaresćcie zawartej w 8 artykułach, na konferencyach w Akermanie między nami i pełnomocnikami Otomańskimi. — Działo się w Akermanie d. 25 Września 1826 roku.

(podp.) Hrabia M. Worontow (L.S.)
 Ribeaupierre (L.S.)

Niniejszy akt oddzielny, ratyfikowany został przez J. C. Mość dnia 14 Października 1826.

Z Lizbony d. 22 Listopada.

Dnia 11 b. m. o godzinie 11tey przed południem wysadzono tu na plac kupiecki 40 więźniów stanu z Minho i Traz-os-Montes.

Zaledwo rozwiązana została działająca przeciw buntownikom dywizyia, gdy nadszła wiadomość o rozpoczęciu na nowo nieprzyjacielskich kroków przez zbiegów naszych. Wydane zaraz zostały rozkazy do wysłania woysk do miejsc zagrożonych, i spodziewać się należy, iż nowy ten zamach wkrótce zniszczony zostaje.

W Braganca zaszły dnia 4 b. m. nieiakię poruszenia. Gdy oddział z 15 ludzi złożony wyszedł na rozpoznanie granic, na potkał dwóch ludzi na osłach iadących i pistoletami opatrzonych, którzy wzbudzili podejrzenie. Przy dalszem rozpoznaniu okazało się, iż mieli przy sobie mnóstwo drukowanych papierów. Jeden z nich uciekł, a dru-

gi rekrutujący kapitan z St. Julien został poymany i dnia 17 tu przyprowadzony. Znalezione przy nim papiery były odezwę kończącą się wykrzykiem: niech żyje Król Don Miguel! Lud skupił się w okolicy dla odbicia więźnia, ale oddział dał ognia, zabił dwóch ludzi i kilkunastu ranił. — Na przedmieściach Elwas pochwycono dnia 10 b. m. trzech zbiegów, którzy z Badajoz przybyli: z kassowanego dawniey porucznika Portugalskiego, kaprała od 8go pułku i innego Portugalczyka. Wezwali oni sierżanta rzeczzonego pułku do pewnego ogrodu, który obiecawszy się stawić, zdał rzecz, i wszyscy trzej pochwyconemi zostali. Okuto ich w kayday i tu posłano. Mieli oni plan opanowania przez ułożone porozumienia tameczney twierdzy. Gubernator, znakomitsi officerowie, i t. d. mieli być zamordowanemi. W znajdujących się przy nich odezwach Król Hiszpański Ferdynand VII. oznaczony był Królem Portugalii, a wszystkie członki panującej teraz Rodziny Braganca były na śmierć przeznaczone. W mieście Braganca poprzylepianych było tegoż dnia wiele paszkwilów, które kończyły się takimże sposobem.

Wczoray Minister spraw zagranicznych udzielił Izbie Parów, a Izbie Deputowanych Iey Prezes. w wierzytelnym odpisie zawartą w Wiedniu w dniu 29 Października 1826 między N. Królową naszą Don Maryją 11 i Infantem Don Miguel umowę małżeńską. W Izbie pierwszej postanowiono adres powinszowny do Infanta, a w drugiej do Rejentki. P. Guerreiro wniósł potem w ostatniey, aby każdego Portugalczyka, który opuścił Królestwo i z bronią w rękę do niego powróci, ogłosić za zdrajcę oyczyzny, jeżeli broni nie złoży Władzy przez Don Pedro IV. ustanowionej. Izba poeciła jedney z kommissyy zdatnie sobie o tem sprawy.

P. Susa, Hr. Villareal, Par państwa, który powróciwszy przed 8 dniami z poselstwa do Madrytu przeznaczony jest na Posła do Paryża, wykonał dnia 23 w Izbie parów przysięgę na konstytucyę. Był on dawniey towarzyszem oręża Hr. Amarante (Margr. Chaves) gdy ten przed 3 luty powstał przeciw konstytucyi Stanów.

Na uzalenie woyskowego dowodcy w Minho, że zakony tey prowincyi i Tras-os-Montes ukrywają w swoich klasztorach młodzińców przeznaczonych do woyska, wydała Rejentka pod dniami 21 wyrok, wkładający na przełożonych najsurowszą odpowiedzialność za ukrywanie przestępcych. Toż samo czyniły tuteysze klasztory, a zwłaszcza Benedyktynów.

Łubo urzędowe nasze pisma ciągle nie o zayściach w prowincyach nie donoszą, zaszły tam jednak przed kilku dniami ważne zdarzenia. Onegday nadeszło z Elwas doniesienie, iż zbiegowie Portugalscy z pieszych i konnych pułków pokazali się zbrojnymi na granicy. Wczoray dowiedzieliśmy się o ich wkroczeniu z dwiema działami do Vila-Viciosa. Dziś i jutro odchodzi nasza osada do Alemteio. Dowódca w Beira, mający pod swoiem rozkazami 2 do 3000 ludzi odebrał rozkaz wyruszenia przeciw przychodnjom. Doniesienia powyższe nadeszły wczoray o godzinie 7 z rana, i we dwie godziny potem Poseł Angielski miał długą rozmowę z Rejentką, na którą wszyscy Ministrowie przywołanemi zostali. Odtąd słychać, że Minister spraw zagranicznych Don d'Almeida doniósł Posłowi Hiszpańskiemu, iż jego urządowanie ustało.

Ministryum zdało się być nieustraszonem i polega na pomocy Anglii. Jeżeli wysłane przeciw buntownikom woyska dopełnią swej powinności, tedy rzecz wkrótce się ukończy; jeżeli zaś złączą się z niemi, buntownicy za kilka dni przed naszymi bramami stanąć mogą, zwłaszcza, iż na milicyach polegć nie możemy.

W téy chwili dowiadujemy się, że wychodnie wtargnęli także do naszego kraju przez Bragançę, i że w północney okolicy mieli być pobitemi, ale w południowej żadnego niedoznali oporu.

DODATEK

DO N^{ro} 104.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 27 GRUDNIA 1826 ROKU WE SRODE.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Raumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk. na 0° r.	Therm: czyli stopnien ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
Gr.	cali lin.	stopnie	stop.			
23. 7	27 4, 638	— 0. 4	81	Zachodni Słaby	Pochmurno	
12	„ 5, 424	+ 0. 4	78	„ „	„	
3	„ 6, 143	+ 0. 2	80	Wschodni Słaby	„	
9	„ 7, 281	— 2. 0	84	„ Sredni	Chmury	
24. 7	27 8, 640	— 0. 8	81	Wschodni mocny	Pochmurno	• go. 10 śnieg. Śnieg.
12	„ 8, 721	+ 0. 0	80	„ „	„	
3	„ 8, 714	— 0. 2	81	Wschodni Słaby	„	
9	„ 8, 898	— 0. 4	84	„ „	„	
25. 7	27 8, 578	— 0. 4	84	Wschodni mocny	Pochmurno	Mgła. og. 7 1/2 śnieg
12	„ 8, 143	+ 2. 4	77	Półn: Ws: Słaby	„	
3	„ 8, 162	+ 0. 8	77	„ „	„	
9	„ 9, 133	— 0. 8	79	„ „	„	

J. Steczkowski, Zast: A. O.

Z Berlina dnia 18 Grudnia.

Nayaśniejszy Król podług ostatniego doniesienia lekarzów ma się codziennie lepiej; gorączka ustała, puchlina z nogi zchodzi, i J.K.M. może się już zwykłemi sprawami trudnić.

Z Paryża d. 12 Grudnia.

Król lubo nie znajdował się wczoraj w Kościele Panny Maryi na Mszy S. o Duchu S. otworzy jednak dziś osobiście Izbę posiedzenia.

Dziennik Arystark pisze, iż Izba po-

Przy zaccenaiący się prenumeracie na Gazetę Krakowską od 1go Stycznia 1827 roku uprasza iey Redakcyia Łaskawych Czyelników o wszelkie się zgłaszania

żany zostanie projekt do ustawy uchylającej zniesienie zakazu Jezuickiego i ograniczającej misyjonarzy do miejsc, w których mieszkają.

Król rozporządził, iż odciąganie oficerom na muzyki pułkowe od 1 Stycznia 1827 r. ustanie i skarb zastępować będzie wszystkie pułkowe wydatki.

Onegdaj obrana losem została deputacja z 25 członków, która przyjmie Króla w dniu otwarczenia Izby. Znajdują się w niej Baron Dudon, Jenerał Sebastiani i Baron Hyde Neuville. — Hr. de la Bourdonaye dla słabości nie zjechał na teraźniejsze posiedzenie. — Deputowany Quelen, brat Arcybiskupa Paryzkiego, żeni się z córką Xcia Otranto (Fouché), która 50,000 Fr. rocznego dochodu posiada.

Do zapowiedzianej w Douay pielgrzymki do Jerozolimy za wynagrodzeniem 25,000 Fr. znalazł się człowiek i przyjęty został.

Ibrahim Manzur Effendy, autor pamiętników o Grecyi i Albanii; zastrzelił się w piątek rano w jednej z tutejszych gościnni.

Członki apostolskiej Junty w Hiszpanii (wyraża Dziennik Konstytucjonista) są w wielkiem poruszeniu i zaciągają żołnierzy na koszt klasztorów.

Pani Cochrane przybyła do Marselii.

Do tutejszego Związku przyaciół Greków weszło od 2 do 8 b. m. 41,922 Fr. pomiędzy któremi 30,000 z wystawienia galeryi obrazów, a 550 Fr. z Sztokholmu.

Na galeriach w Tulonie znajduje się teraz 4363 skazanych ludzi, pomiędzy któremi 1133 na całe życie.

Z Madrytu d. 3 Grudnia.

Peset Angielski Pan Lamb nieprzesłał na nocie naszego Ministra spraw zagranicznych, P. Salmon, z d. 28 Listopada, ale

nazajutrz wystąpił z odpowiednią notą, w której dowodził, że Gabinet Hiszpański nie tylko wiedział o poruszeniach i planach wychodniów Portugalskich, ale nawet w porozumieniu z niemi działał. Jenerał San Juan dla uniknięcia skutecznego rozkazu wydania broni, &c. zbiegów, z umysłu oddalił woyska swoje od granicy i wysłał do Alcantara, dokąd sam się udał, i tam własną ręką podpisał rozkaz, aby przechodzącemu oddziałowi buntowników w liczbie 300 ludzi przez Almendral wydano racye żywności. Co się tycze podróży Jenerała Longa na granicę Portugalską, potrzeba (mniema P. Lamb) czytać tajnego korespondencyą z Justo Pastor, sekretarzem związku świętej Kotwicy, ażeby dożyć celu onej, &c. Pan Lamb czyni z resztą przygotowania, które okazują, iż niezamysła tu długo bawić. — Rząd Portugalski dowiedziawszy się d. 23 z. m. rano o wtargnięciu buntowników do Traz-os-Montes, donosił tego samego wieczora naszemu Posłowi w Lizbonie, Margr. Casa Florez, że urządowanie jego jako posła ustało i otrzymać może paszporty do wyjazdu. Mowią teraz, iż rząd nasz oddalić chce Ministra Colomarde, i 3ch Jenerałów kapitanów Longa, Quesada i San Juan. Longa stoi teraz o 3 mile od Braganey w nagrańnicznej wsi Alcanizes, a San Juan w Estramadurze nad brzegiem rzeki Caya; oba mają pod sobą około 4000 ludzi. Walka pod Bragancą była bardzo krwawą. Liczba zabitych i ranionych z obu stron podają do 800. Weszły przez Galicyję korpus buntowników miał zostać pobity i w wielkim nieładzie do Monterey powrócić. Weszli z dawnej Kastylii buntownicy, którzy pod Bragancą niejakie odnieśli korzyści, mieli pod Miranda nad rzeką Duerro na głowę bydź zbitymi i zamkniętymi są w zamku Braganey. Jenerał Longa wyjechał w tym samym

dnia (21 Listopada) z Waladolidy gdy Silvera i Portalegre do Portugalii wtargnęli.

Dowódzca w Badajoz otrzymał niedawno od Ministra wojennego rozkaz, aby 800 broni posłał do Merida i wyznaczył do przewozu Porucznika z 12 ludzi. Gdy przybyli niedaleko od granicy Portugalskiej, postrzegli Pułkownika Portugalskiego, który przed kilku tygodniami znajdował się w liczbie zbiegów. Ten prosił grzecznie Porucznika, aby mu oddał broń i niełekał się zarzutu ani od dowódcy Badajozskiego, ani Kapitana prowincyi. Porucznik odpowiedział, iż przemocą tylko odebrać mu można powierzoną broń. Pułkownik rozkazał więc swojemu oddziałowi otoczyć straż porucznika i zabrać broń. Za powrotem do Badajoz porucznik został pod sąd wojskowy oddany, który ściśle tej rzeczy dochodzi.

Ministrowie przełożyć mieli Królowi, iż ochotnicy więcej szkodzą sprawie Królewskiej, niżeli iey dopomagają, i poki istnieć będą, nie będzie w kraju spokojności, względem czego złożyli przekonujące dowody.

TEATR NARODOWY.

Jutro we Czwartek, to jest dnia 28go b. m., na benefis Franciszka Zebrowskiego, daną będzie Wielka Melo-Drama oryginalnie z Litewskiej Historii w Polskim języku napisana z muzyką Faustyna Zylińskiego Artystę Dramatycznego Warszawskiego w 3 aktach: *Witold Wielki Xiążę Litewski, czyli Obłężenie Grodna.*

LOTERYJA KRAJOWA.

W 222 Ciągnięciu dnia 27go Grudnia r. 1826 w przytomności Osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyoiągnięte z koła zostały Numera następujące:

45. 31. 74. 46. 37.

Przyszłe 223 Ciągnięcie dnia 3go Stycznia 1827 r. przypada.

Cena zboża w Gdańsku dnia 18 Grudnia.

	Łaszt 30 Korcy wynoszący	
Pszenicy	od	Złp. 660 do 750.
Zyta	— —	498 — 510.
Jęczmienia	— —	468 — 480.
Owsa	— —	384 — 402.
Grochu	— —	750 — 780.

D O N I E S I E N I A.

Trybunał Iwszey Instancyi Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu

Podaje do publiczney wiadomości, iż gdy z rewizyi Depozytów Kryminalnych w dniu 18 Października r. b. odbytych okazało się, że w Massach Kryminalnych niżej wyrażonych znajdują się rzeczy następujące, iako to:

1. W Massie Maryanny Szymonowney i Sępnowskiego kołnierzyk.
2. — — Józefa Ostrowskiego, inaczey Tomasza Nowaka 15 złp. 25 gr. Sakiewki, Szeynami Ryńs: 2, Puliars i buty.
3. — — Andrzeia Pyszkowskiego i Macieia Obrębskiego, obrusek koronkami obszuty, prześcieradło złe, chustka bawełnana cienka, fartuch, koszula kornopna, chustka lniana, płachta połkankowa.
4. — — Wincentego Zrazińskiego w woreczku skurzanym złp. 20 gr. 22.
5. — — Józefa Wilklińskiego, płaszcz żołnierski, spodnie, zielony surdut, chustka na szyję, koszula, półkoszulek, młotek, obcęgi, szydła 3 szewskie.
6. — — Bastra Mikołajia poszkodowanego świder.
7. — — Szlizingera Józefa prześcieradła 3, koszula białogłowska, świcy woskowej kawałek, tasiemka, trykotu kawałek, nici, ucho żelazne.
8. — — Kasprzkiego Michała 1 złp. 6 gr.
9. — — Katarzyny Ziembiankiej i Franciszka Marczewskie 16 złp. gr. 24.

10. W Massie Zembrowskiego koszul 3, i Frak.
11. — — Ziełińskię Małgorzaty chusteczka.
12. — — Wolfa Szymona chustka i kłótko.
13. — — W massie Kubikiewiczza Felixa 1 złp. i gr. 14.
14. — — Franciszka Duczwińskiego 5 gr.
15. — — Józefa Koźmińskiego złp. 1 gr. 12.
16. — — Jana Sayferta trzewiki czarne, świdrów 4, maszynka do łobienia ognia, papieru kolorowego 4 i 1/2 arkuszy, woreczek skurzany, drugi pończochowy, karty stare.
17. — — Józefa Pełkowskiego butów para, rękawiczek para, chustek dwie.
18. — — Leybla Ezykowicza blachy miedzianej sztuka i kawałek żelaza.
19. — — Rubesza Andrzeia sprzączka tombakowa, ścierka, świecy woskowej kawałek, chustka bawełniana, i dłótko.
20. — — Zającowy Joanny miedzią 23 gr., nożyk, grzebień, koszula lniana, płachta, bryt płuciennej spodnicy, chusteczka bawełniana, mydła kawałków 6, igielnik i nici trochę.
21. — — Augustyna Niedzwiedzkiego, Karwickiego, Pawłowiczowej, fartuch perkalowy, pytel z młyna, 2 kaftaniki, czekciery płócienne, pilniki 2.
22. — — Marcinkowskiego Andrzeia złp. 2 gr. 25, surdut granatowy, frak czarny, kaftanik biały sukieny, kamizelka czarna, spodnie sukienne niebieskie, kołdra krakowa, furażerka, kamizelka biała, druga perkalowa w kolory, koszul 3, pułkoszulek, spodnie niebieskie płucienne, drugie białe, gacek dwoie, chustek kolorowych 3, białych 4, korali małych nitok 6, krzyżek srebrny, pięciograycarówka, brzytew 3.
23. — — Wilhelma Hana złp. 8 gr. 29.
24. — — Rzezińskiego Jakóba chustka czarna iedwabna, druga w kratkę czerwona i niebieska, muszlinowa w kropeczki, rękawiczki wełnane, cholewy stare, kosik, maszynka do chustki na szyję, złp. 3 gr. 3.
35. — — Salomona Tafe, torba płócienna i czypek.
26. — — Jacka Kmieńskiego szelki, spodnie granatowe, czapka manszastrowa czarna.
27. — — Józefa Pironczyka złp. 14 gr. 20, trzos skurzany.
28. — — Kmieńkowej Franciszki i Krotofilowej, kłótko zepsuta.

Przeto po wysłuchaniu wniosku urzędu publicznego, Trybunał wzywa interes w tem mających, iżby po odbranie powyższych Mass do Trybunału Iwszey Instancyi w przeciągu roku iednego od daty niniejszey zgłosili się, w przeciwnym bowiem razie Massy niezgłaszających się, Skarbowi publicznemu przyznane zostaną. Mąk lski.

W Krakowie dnia 9 Grudnia 1826 r.

Skarżyński, Sekr. Tryb.

Sędzia Trybunału I. Instancyi Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu. Kommissarz Massy upadłej Berla Kahane, wzywa Handel pod firmą K. B. Mawzels et M. S. Horowitz na Kaźmierzu, tudzież wszystkich niewiadomych Wierzycieli Massy upadłej, aby w dniu 3 Stycznia 1827 w Domu Władz Sądowych przy Kościele S. Piotra w Krakowie w Sali Audyencyonalney Trybunału Wydziału II. przed podpisany Kommissarzem Sędzią P. Habowskim stawili się, celem dopełnienia Art. 44 Kodexu Handlowego Księgi III., a mianowicie naradzenia się nad wybraniem potrójney listy Syndyków mogących być potrzebnymi.

W Krakowie dnia 18 Grudnia 1826 r.

Habowski

W dniu 29. Grudnia 1826 roku o godzinie 9tej ranney, odbędzie się w Mieście Żydowskim. Kaźmierzu w Domu pod L. 109/10, sprzedaż przez publiczną Licytacyą ruchomości, to jest: Szabasnika mosiężnego dużego, o dwunastu Lichtarzach, wianienki miedzianej, talerza cynowego Sukien żydowskich i t. p. za gotowe pieniądze; mający chęć licytowania na oznaczony czas i miejsce zechcą się stawic.

w Krakowie dnia 19. Grudnia 1826. roku.

J. Słodkowski Kom. Sąd.